

Til sidst: Jeg forstår stadig væk ikke, hvorfor eksempelvis Dansk Ornitologisk Forening ikke mere skal være klageberettiget, blot fordi de er landsdækkende? De har trods alt en væsentlig interesse i noget af det skønneste, der er derude, nemlig alle fuglene – det går jeg i hvert fald ud fra med mit kendskab til dem – og de spørger jo selv i deres høringsvar, hvorfor de ikke er klageberettiget, når foreningen er det i andre sager om dispensationer fra fredningskendelser. Jeg synes, det ville klæde ministeren, hvis han vil stille et ændringsforslag og tage DOF med. Hvis ministeren ikke gør det, vil vi gøre det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så tror jeg altså nok, at taletiden er voldsomt overskredet; man skal åbenbart gribe ind.

Så er det hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, at ministeren fik rigtig begrundet, i hvert fald ikke på en måde der var til at forstå, hvorfor Dansk Ornitologisk Forening skulle udelukkes fra klageadgang. Vi kunne forstå, at ministeren ikke havde fundet det berettiget i almindelighed at fratage organisationer den klageadgang, og derfor har Danmarks Naturfredningsforening bevaret klageadgangen, hvilket jeg synes er helt fornuftigt.

Men så kommer det jo til at fremstå sådan – ministeren må undskylde, men anderledes kan man ikke høre det – at ministeren politisk har bestemt sig for, at lige præcis Dansk Ornitologiske Forening, som er den forening, der har mest forstand på fuglespørgsmål, det går jeg ud fra at ministeren er enig i, skal udelukkes.

Det giver os da den mistanke, at det skyldes, at man ikke har tænkt sig at tage ordentligt hånd om problemet med fuglene, og derfor kunne man forudse, at folk, der har forstand på fugle, vil klage, og derfor skal de ikke have klageadgang. Ja, ministeren må undskylde, men anderledes kan jeg altså ikke tænke, når jeg hører ministerens søforklaring. Det håber jeg at ministeren vil reagere på og nøje overveje, om det er klogt at gøre det på den måde.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er altså nødt til at sige, at selv dem, der sådan har lidt hang til drama, må jeg skuffe lidt. Jeg er nødt til at sige, at Dansk Ornitologisk Forening landsdækkende aldrig har været klagebe-

rettiget. Så nu skal vi passe på, at vi ikke skaber et problem, som vi ikke har. Det har de ikke, og jeg skal gerne læse det op igen. Nu er det så dejligt, at det er sådan et spørgsmål – det ved hr. Keld Albrechtsen – som man får, og derfor er det så nemt at gentage, for man skal bare læse det samme op igen, og det gør jeg så.

Der står, at lovforslaget lægger op til en tilnærmelse af lovens klage regler til naturbeskyttelsesloven. De gældende klage regler er fra 1988, altså før vedtagelsen af naturbeskyttelseslovens gældende regler, der her kom til i 1999, og naturbeskyttelsesloven er fra 1992.

Når vi ikke lægger op til en fuldstændig harmonisering, skyldes det først og fremmest, at Tøndermarskbeskyttelsesloven ikke er landsdækkende, men kun omfatter en i denne sammenhæng lille del af landet. Det er derfor naturligt at lægge hovedvægten på de klageberettigede foreningers lokale tilknytning. Sådan er det.

Vi har dog ikke fundet det rigtigt at begrænse den klageret, som i 1988 blev tillagt f.eks. Danmarks Naturfredningsforening, altså før naturbeskyttelsesloven. Og man kan med rette sige, at hvis man har haft den helt fra 1988, hvorfor skal man så underlægges, at der lige pludselig kommer nogle nye regler med en naturbeskyttelseslov? Det var sådan set bare argumentet.

Men jeg kan sige, at jeg har et glimrende samarbejde med Dansk Ornitologisk Forening og mødes med dem, ligesom jeg mødes ofte med de grønne organisationer. Vi kan godt tage en snak om det her. Det kan da godt være, at jeg også på det her område skal gå ind og forbedre den tidligere regerings aftaler. Det kunne da godt være, at jeg også skulle gøre det her. Det tager vi med. Men jeg vil bare sige, at det her er lige efter bogen, så det er ikke noget, man behøver at lave et drama ud af. I så tilfælde er det en forbedring, hvis det er det, vi skal ind og kigge på. Men jeg ser gerne på det.

Kl. 17.50

Så vil jeg kun ganske enkelt sige til det her med, hvem der nu har hvad i Tøndermarsken, at jeg nok tror, at dengang debatten gik om Verdens Naturarv, delte man vadehavet og marsken. Det er ikke længe siden, og det er i hvert fald ikke de frugter, vi høster nu. Det er det, vi har måttet reparere på. Vi har måttet genskabe en tillid i området til statslige myndigheder. Det er lykkedes, og det synes jeg godt at jeg vil kvittere befolkningen dernede og de myndigheder, som var medhjælpende til det, for.